

Inauguració
de la Plaça

Recordant
Els Pastorets

SUMARI

- 3** Reportatge: Pastorets.
- 8** Inauguració de la Plaça.
- 10** Un any de moltes reformes al Passeig.
- 11** Cultura: Un munt de novetats!
- 12** L'Ajuntament informa...
- 22** El grup IDEA diu...
- 23** Joan Casals rep el Xè Premi Avinyó Cultura
- 24** Activitats
- 26** Tallers musicals d'estiu.
- 28** La torre dels Soldats.
- 30** Passatemps.

EDITORIAL

Ja som a les acaballes del 2002 i en plenes festes nadalenques surt una nova edició de **eL garRofí**. Coincidint amb aquestes dates, el reportatge d'aquesta revista el dediquem als Pastorets. La representació nadalenca tan tradicional a tot Catalunya i a Avinyó, durant molts anys. Hem fet memòria de les darreres representacions que s'han fet, des de final dels anys 60 fins al 1996, últim cop que els vam veure a Avinyó.

Són molts nadals compartint la sobretaula amb els Pastorets, primer a «La Mútua», després al local dels Pares de Família i finalment al Local Catalunya. Actualment no podem gaudir de la representació, entre altres motius, per la manca d'un local. Esperem que properament poguem recuperar algun espai que permeti fer possibles les representacions teatrals al nostre poble. Aquest any 2002 ha estat un any d'obres i projectes, que faran que en els propers anys Avinyó pugui disposar d'espais on organitzar les seves activitats, entre elles el teatre.

A banda dels Pastorets, en aquesta revista també us parlem de la torre dels Soldats, de la inauguració de la plaça i de les activitats dels darrers mesos al nostre poble, entre altres. Esperem que passeu unes bones festes i una bona entrada a l'any 2003.

eL garRofí, butlletí d'informació municipal d'Avinyó

Edita: Ajuntament d'Avinyó

Redacció, disseny i maquetació: Queralt Armenteros, Queralt Casals, David Clusellas, Núria Morera i Eugeni Vila

Fotografia: Eugeni Vila, Ajuntament d'Avinyó, Ramon Serra, Eudald Vilaseca i Dolors Arnaus

Col·laboració: Josep Argemí i Joan Illa

Correcció: Anna Planas

Nadals al costat de Lluquet i Rovelló

Un petit recordatori dels Pastorets d'Avinyó

Representació dels Pastorets, al local dels Pares de Família, a la plaça Major, l'any 1966

Els Pastorets, juntament amb la Passió, són els elements més representatius del teatre popular català. La representació dels Pastorets ha estat, per molts pobles de Catalunya, un autèntic aglutinador social. Qui més qui menys ha participat en la seva representació, ja sigui davant o darrere l'escenari i, en alguns indrets, també ha estat un trampolí d'entrada al món del teatre professional. Quants coneguts

actors es van introduir en aquest món a través dels Pastorets?

Avinyó no ha quedat exempt de la tradició teatral, ni tampoc de la representació nadalenca per excel·lència. Els Pastorets de Josep Maria Folch i Torres han omplert moltes sobretauls nadalenques i alguns dels seus personatges encara resten vius, ara que fa anys que no els veiem en acció, en la memòria col·lectiva. Són molts nadals al costat del Lluquet i el

Rovelló, del Satanàs i el Llucifer, veient ballar els dimoniets i els pastors adorant el nen Jesús. Ara que és Nadal ens hem proposat fer un exercici de memòria històrica per recordar els millors moments d'aquesta representació teatral perquè perdurin, no només en la memòria, sinó que també en aquestes pàgines. Ho hem fet gràcies a la col·laboració de Josep Argemí, que durant molts anys els va dirigir i també interpretar, en la

seva darrera etapa.

La tradició dels Pastorets a Avinyó ve de lluny, quan es feien a La Mútua -a la rectoria-, sota la direcció dels diferents vicaris. Els anys quaranta i cinquanta van ser una de les èpoques glorioses de la representació. L'any 1966, després d'un llarg parèntesi d'inactivitat, va començar una nova etapa, sota la direcció de Lluís Solernou. Es representaven al local dels Pares de Família, al costat del Cafè de Dalt. L'any següent, el 1967, van passar a ser dirigits per Josep Argemí. Des d'aleshores es van representar gairebé ininterrompudament fins a l'any 81, al local dels Pares de Família. S'acostumaven a representar tres cops l'any: el dia de Nadal, per Cap d'Any i per Reis. Tres sessions que omplien a vessar el teatre.

En aquelles primeres representacions de final dels anys seixanta es treballava de valent per millorar l'ambientació i la decoració de l'obra. Aprofitant les millores que es van fer al local dels Pares de Família, per tal de poder fer-hi cinema, es va eixamplar l'escenari, i el grup de teatre i altres aficionats van aprofitar per buidar els baixos de l'escenari per poder-hi muntar un escotilló, per on es

pogués baixar a l'infern des de dalt l'escenari. També hi van fer uns vestidors nous. Els baixos es van buidar a cop de carretó i Joan Clotet hi va muntar l'escotilló que hi havia al teatre de La Mútua. Josep Argemí també va muntar un nou quadre de llums i altres aparells luminotècnics.

També en aquella època es van estrenar uns grans decorats, que eren

dels Pastorets de la colònia Soldevila. Mossèn Bajona, de Balsareny, els va vendre al grup pel simbòlic preu de 500 pessetes. Per tal de millorar les coreografies que surten a l'obra van tenir la col·laboració del director de l'Esbart Dansaire Manresà, que els va ensenyar el ball dels dimonis i un de Pastorets. El vestuari es llogava a Manresa, a la Disfressa, i la música eren gravacions amb cinta i enregistraments de Ràdio Avinyó. Altres elements que for-

men part de l'*atrezzo* de l'obra se'ls va anar fabricant el grup. Els tradicionals bastons que porten Lluquet i Rovelló es van fer en l'època de mossèn Pere Cases, els anys seixanta. Eren de boix i per fer-li la forma corbada es van tenir un temps lligats. La caldera de l'infern que es partia pel mig i en sortia l'àngel també era de la mateixa època.

Els textos que s'han utilitzat des del 1966 fins al 1992 eren un recull de *Els Pastorets o l'adveniment de l'infant Jesús*, de Josep Maria Folch i Torres. Amb alguna incorporació de *La flor de Nadal*, de Francesc d'Assís Picas, el text dels Pastorets de l'Ametlla de Merola.

Els assaigs començaven cada any al voltant dels mesos d'octubre i novembre i es feien als vespres i quan es podia, fins i tot els diumenges sortint de missa. «No s'havia arribat a fer mai un assaig general, però la gent hi posava el coll i al final acabava sortint bé», recorda Josep Argemí. Potser la sort venia donada per aquells parenostres que sempre resaven tots dalt de l'escenari abans de començar.

Després d'unes glorioses representacions, l'any 1981 els

Pastorets es van deixar de fer. Després d'un gran lapse, l'any 1992 es van recuperar amb un canvi d'emplaçament: l'antic local dels Pares de Família es va substituir pel local Catalunya. En aquesta ocasió, en els Pastorets, també dirigits per Josep Argemí, hi van intervenir la majoria de velles glòries, i també s'hi van afegir moltes cares noves que s'introduïen en el món del teatre local. Tres anys més de descans i el 1996, coincidint amb un nou impuls del grup de Teatre d'Avinyó, es van tornar a representar, sota la batuta de Jordi Corrius, director del grup. Tot i que l'agrupació teatral ha continuat representant diverses obres al poble, aquells van ser els últims Pastorets que s'han fet. Esperem tornar-los a veure ben aviat!

Eugeni Vila i Queralt Casals

Programa dels Pastorets

Els Pastorets o l'adveniment de l'infant Jesús, de Josep Maria Folch i Torres (Fragment)

QUADRO SEGON
Bosc tenebrós

Rovelló.- Ai, quina por que tinc! Jo vull tornar a casa!

Lluquet.- No siguis tan rondinaire home. Bé prou que el trobarem el camí, si Déu ho vol.

Rovelló.- Ai, quin bosc tan tenebrós... Jo tinc por. (Mirant amb esglai cap al fons). Ai, veus? El llop, el llop!

Lluquet.- A on veus el llop?

Rovelló.- Allí al fons, veus allò que es belluga?

Lluquet.- No veig res que es bellugui, com no siguis tu mateix que estàs tremolant com una fulla.

Rovelló.- Vols dir que allò no és un llop?

Lluquet.- No home, no. Tot lo més és una sargantana.

Rovelló.- Si fes-hi broma. Joestic que d'aquí no en sortirem mai més. Ni mai que t'hagués cregut, que encara seria a la masia a la vora del foc!

Lluquet.- I dormint com una marmota, eh?

Rovelló.- Més valdria, mentre que ara, per la teva tafaneria, ves com ens hem de veure, aquí perduts en el bosc sense saber on anem ni com en sortirem.

Lluquet.- No siguis gripau, home! Al primer pagès que passi li demanarem el camí i estem llestos.

Rovelló.- Si, si, pots ben riure. No sents quina ferum de sofre?

Lluquet.- Això mateix estava pensant.

Rovelló.- Això em fa mala espina. Creu-me, Lluquet, entornem-se'n perquè em temo alguna desgràcia.

Lluquet.- Oh, ja ho dius tu entornem-se'n! Ves com el trobo jo el camí d'entornar-nos- en.

Rovelló (Plorant a grans crits).- Ai, ai, la mare! Ara si que ja hem fet a tots. Tan joves i haver de morir de gana, o qui sap si menjats per algun llop.

Lluquet.- No baladregis així, home!

(Surt Satanàs. Va tapat amb un mantell negre que li cobreix el trajo vermell)

(...)

Pastorets a «La Mútua», l'any 1960

Programa de l'any 92

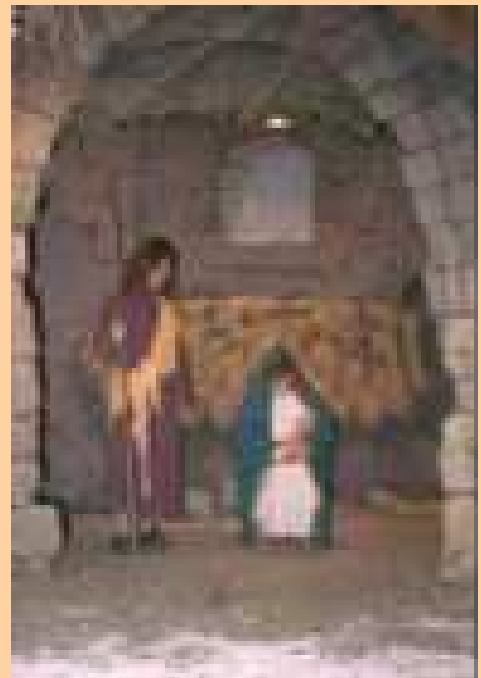
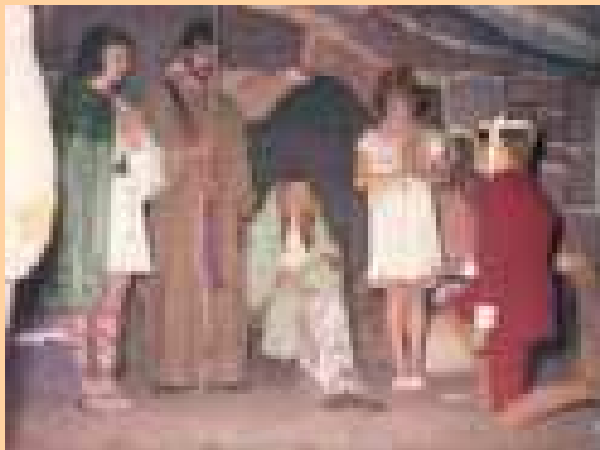
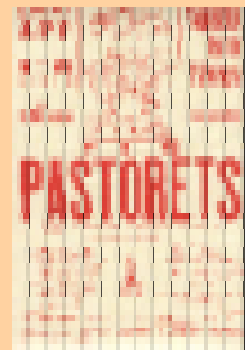
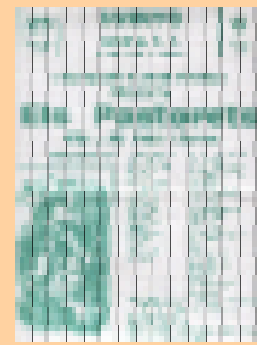
Satanàs i les fúries de l'infern

Foto de grup al local dels Pares de Família

Breu història

Els Pastorets més antics que es conserven són *El nacimiento del Salvador o la rendición del esclavo*, d'Antoni Molins i Ignasi Rubio, escrits el 1880. Set anys després, Miquel Saurina va escriure *Los Pastorets en Betlem o sia lo naixement de Nostre Senyor Jesucrist*, que són els primers Pastorets publicats en català. Quatre anys més tard, el 1891, apareixen els de Frederic Soler, *Pitarra*, que encara es representen a Berga. L'any 1907 es representa *L'Estel de Natzaret*, de Ramon Pàmies. Però és a la vigília de Nadal de 1916 quan s'estrenen els que s'han de convertir en els més coneguts de tots: *Els Pastorets o l'adveniment de l'infant Jesús*, de Josep Maria Folch i Torres, amb els quals sempre s'han basat els Pastorets d'Avinyó. També n'hi ha altres com *La Flor de Nadal*, de Francesc d'Assís Picas, de l'Ametlla de Merola.

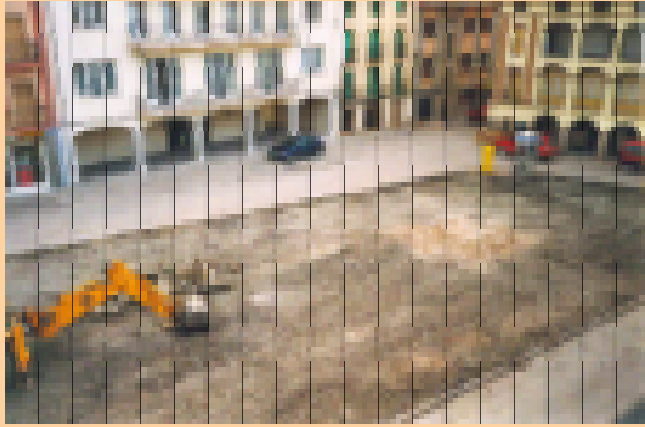

Ja tenim plaça nova

El passat 13 de setembre, divendres de festa major, es van inaugurar les obres de la plaça

Evolució de les obres

Un any de moltes reformes al Passeig

El proper any el Passeig viurà molts canvis, ja que, a més del projecte de remodelació del paviment que farà l'Ajuntament, hi ha projectes que afecten diverses finques. La reforma que ara es farà és la més important en la vida del carrer. El Passeig es va urbanitzar els anys trenta, amb la urbanització dels vials i la plantada dels arbres. Les primeres cases són les dels números imparells (el número 11 és de l'any 1935), els col·legis es van fer l'any 1956 i les cases del número 21 al final del Passeig es van fer a final dels anys cinquanta. Les obres per a la piscina van començar l'any 1962, i es va inaugurar l'any següent. El bar del Passeig és de la mateixa època que la piscina. La darrera construcció de nova planta va ser la casa de Joan Monrós, al número 2.

Pati on està previst construir-hi.

El Passeig als anys 60.

A més de les obres de remodelació que farà l'Ajuntament en la seva part central, també variaran les façanes, doncs, hi ha en marxa el projecte de pisos de protecció oficial al solar que va quedar buit l'any 1992, quan es va fer la piscina nova, la promoció privada de pisos al número 1 del Passeig, que ja ha començat el moviment de terres, i un projecte de pisos en un pati que hi ha entre la cantonada del carrer de Jacint Verdaguer i el final del Passeig, tot això fa que la cara d'aquest carrer hagi de canviar molt en els propers mesos.

El Passeig a l'actualitat.

Un munt de novetats!

La Neu

Prendré un bon grapat
de la neu més blanca
i la guardaré

dintre d'una capsa.

Quan vingui l'estiu,
que fa calorassa,
la neu em podrà
refrescar la cara!

El meu amic diu
que la neu no es guarda,
que sols trobaré
la capsa mullada.

Això no m'ho crec!
Ves, com s'ho faria!

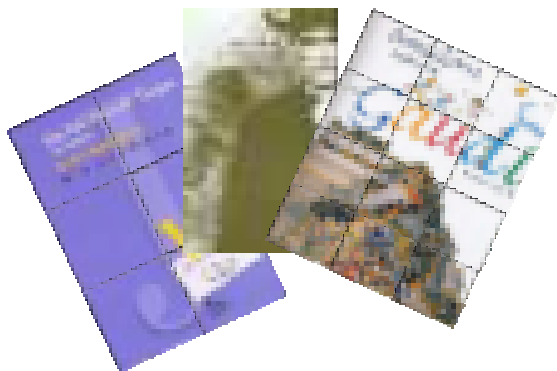
Tancant bé la capsa,
com s'escaparia?

ESCALETA AL VENT, de
Joana Raspall.

Vet aquí una de les novetats més fresques de final d'any! I és que últimament han arribat molts llibres nous... i per a tothom!

La Biblioteca ha tingut cura en ser un centre modern i atractiu: ha pujat al tren de l'Any Verdaguer (gran poeta) i de l'Any Gaudí (arquitecte), incorporant al seu fons llibres nous i organitzant activitats on els protagonistes han estat aquests dos autors.

Per fer-vos quatre pinzellades, aquí teniu una llista de novetats:

* **La Ratolineta Afra descobreix**

Antoni Gaudí de M.Carme Ibarz

* **Barcelona, explica'ns Gaudí,**
de Bernat Cormand.

* **El món màgic de Gaudí,** de
Carlos Esteve

* **Fragments de Gaudí:** Gaudí a
través de les fotografies del fons
Canosa.

I sobre Verdaguer...

* **Els bordons de l'arpa:**
antologia Jacint Verdaguer,
d'Isidor Cònsul

* **L'Atlàntida de Jacint
Verdaguer,** edició de Narcís
Garolera

* **L'Auca d'en Verdaguer (1845-
1902),** de Joan Vilamala

Les activitats realitzades han estat dues exposicions, una referent a l'Afganistan. Constava d'una sèrie de fotografies realitzades per Anna Tortajada (autora de El Crit Silenciat) al camp de refugiats afganesos. La següent ha estat una

exposició sobre les drogues i els seus afectes.

La zona infantil s'ha animat amb els tallers de Gaudí, on nens, nenes i pares han construït un drac amb mosaics de paper, una Sagrada Família i 4 murals per penjar a la Biblioteca. A més, aquest últim trimestre també ha rebut contes nous per llegir i per apendre i revistes.

La Biblioteca us convida a visitar-la sempre! És oberta a tothom: petits i grans, ja que... a la Biblioteca hi passen moltes coses!

Desig de Nadal

M'agradaria ser pastoret

D'un bon ramat d'ovelles
blanques,

Tenir l'olleta penjada al foc...

I veure un àngel entre les branques
Il·luminades d'un gran avet.

[...]

Ell em diria: «Jesús és nat!»

I jo, per veure aquell Naixement,
Endut per l'àngel m'envolaria

Deixant olleta, foc i ramat.

BONES FESTES DE NADAL!

Fina Sala
Bibliotecària

L'AJUNTAMENT INFORMA (juliol-novembre 2002)

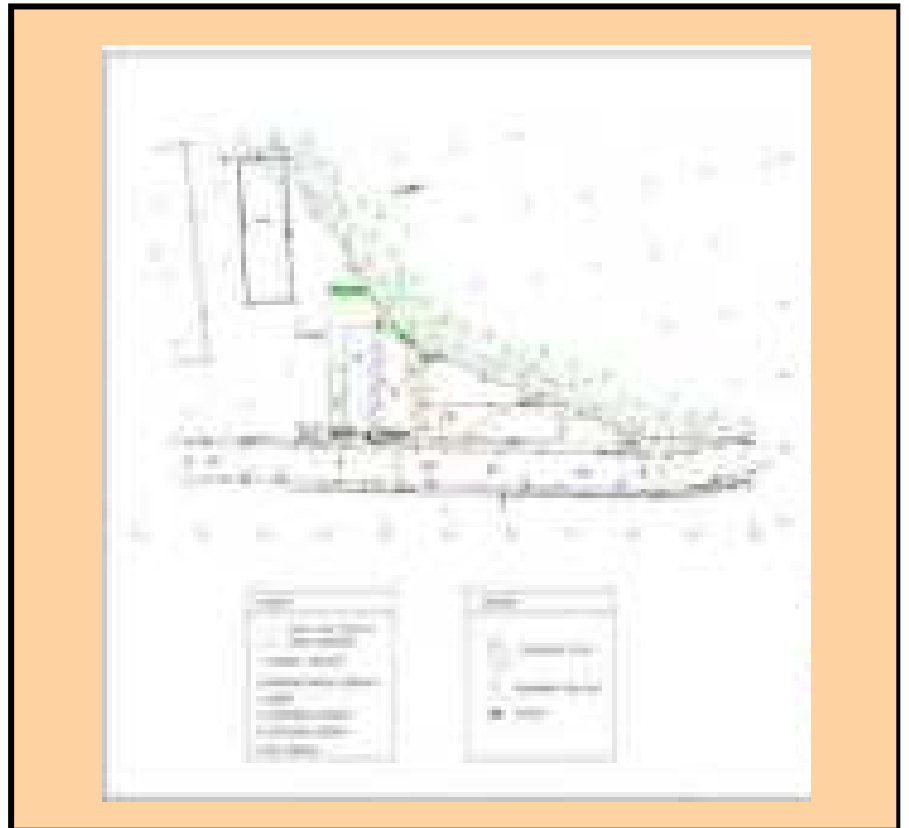
Medi Ambient

LA DEIXALLERIA D'AVINYÓ

El concepte de deixalleria com a eina nova en la gestió dels residus a Catalunya va ser introduït per mitjà de la Llei 6/93, de 15 de juliol, reguladora dels residus.

La normativa defineix, en l'article 3r, el concepte de deixalleria com el centre de recepció i emmagatzematge, selectius, de residus municipals que no són objecte de recollida domiciliària.

De la mateixa manera, la Llei estableix, en l'article 46, que els municipis de més de 5.000 habitants de dret, independentment o associadament, i, si escau, els consells comarcals i l'Entitat Metropolitana dels Serveis Hidràulics i del Tractament de Residus han d'establir el servei de deixalleria mitjançant la instal·lació de la planta o les plantes necessàries per a la recollida dels residus d'obligada admissió. La deixalleria neix inicialment com un centre de recepció selectiva d'uns materials, tot i que el model clàssic de gestió no havia previst els elements necessaris que en garantissin el seu correcte tractament. Ens referim als «residus especials» i als «residus voluminosos».

Plànol de la futura deixalleria

Exemples dels primers poden ser elements tan familiars com els olis usats, tant de fregidora com de vehicles -que rebran un tractament diferent, i per això és molt important no barrejar-los-, els pots de pintura que hem fet servir a casa nostra i els esprais amb diferents menes de restes. Pel que fa als segons, ens podem referir a mobles vells, electrodomèstics vells i restes de jardineria o de petites obres

domèstiques que hàgim fet nosaltres mateixos.

La majoria d'aquests residus, per manca de mètodes de recollida específics, eren llençats amb la brossa domèstica i tractats com a tal en els abocadors existents, que no eren previstos per aquest ús, o, fins i tot, eren abocats de manera incontrolada.

L'aparició de la deixalleria contribueix a facilitar la correcta

gestió d'aquesta mena de residus, especials i voluminosos, i ofereix el que fins ara mancava: un centre de recollida on adreçar-se quan algú es vulgui desfer d'aquests materials.

Les experiències d'altres llocs han permès veure que la tasca de les deixalleries encara pot anar més enllà, i col·laborar no només en una correcta gestió dels residus especials i voluminosos que s'hi aportin, sinó que també pot servir com a punt de recollida selectiva de materials valoritzables (paper, cartró, ferralla...). Així es converteix en un complement de la recollida ja establerta al carrer mitjançant contenidors a les àrees d'aportació.

Els usuaris de la deixalleria podran aportar, prèviament classificats, els següents residus:

- **Fluorescents i làmpades de vapor de mercuri.** Caldrà evitar que es trenquin al manipular-los i que es deteriorin per efectes de la meteorologia. S'han

d'emmagatzemar en un contenidor adequat i sota cobert.

- **Pneumàtics.** S'entén com a tal només la coberta de cautxú, la qual ha de venir separada de la llanta mecànica, que s'haurà de dipositar al contenidor de la ferralla. En el cas dels pneumàtics, serà necessària la presentació de la factura de compra al majorista dels nous. El seu volum de dipòsit estarà regulat i limitat.

El conseller de Medi Ambient, Ramon Espadaler, durant una visita a Avinyó

- **Bateries.** Caldrà emmagatzemar-les en un lloc tancat i ventilat, tot evitant que els líquids que contenen vessin. Els contenidors han de ser d'un material resistent als àcids que contenen.

- **Residus especials en petita quantitat (dissolvents, pintures, vernissos, aerosols...).** Caldrà evitar la barreja de materials diferents, i s'han de dipositar correctament identificats, en un lloc tancat, tot evitant possibles vessaments al terra. Estaran classificats per famílies i amb un sistema d'etiquetatge que permeti identificar ràpidament quin residu hi ha dintre de cada recipient. Cal evitar que diferents materials es barregin.

- **Piles.** S'han de separar les piles

botó de la resta de piles. Estaran en contenidors adequats i sota coberta.

- **Electrodomèstics amb CFC.** Cal evitar el trencament del circuit de refrigeració en manipular-los. Per tant, estaran drets i sota coberta.

- **Oli mineral usat.** No s'ha de barrejar amb olis de característiques diferents (olis de cotxe o de maquinària) i s'han d'evitar vessaments al terra. Caldrà tenir emmagatzemats un mínim de 400 litres per tal que l'empresa recuperadora el passi a recollir per la deixalleria.

- **Residus municipals valoritzables.** Vidre: d'envasos, vidre pla, ampolles de cava

senceres...

- **Paper i cartró.** Fonamentalment es tracta de recollir els residus procedents de comerços i petits autònoms, que majoritàriament es tracta de caixes i grans embolcalls. Seria aconsellable plegar les caixes abans d'abocar-les.

- **Ferralla.** És una barreja de materials amb processos de recuperació diferents. Caldrà, doncs, classificar-la en diferents subfraccions per tal d'incrementar els ingressos per venda d'aquesta mena de materials.

- **Plàstics**

- **Fusta**

- **Roba**

- **Electrodomèstics sense CFC**

- **Voluminosos:** mobles, matalassos...

- **Residus verds:** restes de poda i de jardineria.

- **Altres residus,** que vindran regulats per l'ordenança adient.

- **Els contenidors on dipositar els diferents materials estaran senyalitzats mitjançant logotips explicatius.**

NO SERAN ADMISSIBLES els següents residus:

- **Residus barrejats**

- **Matèria orgànica no especificada en el punt anterior**

- **Residus industrials o en grans quantitats**

- **Residus radioactius**

- **Residus no identificats**

El servei de la deixalleria és gratuït, sempre que les quantitats de ma-

terial aportades no superin els límits que fixarà l'ordenança adient. Com a regla general es defineixen com a usuaris de la deixalleria els particulars, els comerços i les oficines i les activitats de petits autònoms (fusters, pintors, electricistes...), mentre que les indústries més grans han de contractar directament les empreses gestores per tractar correctament els seus residus.

«La instal·lació projectada serà situada a la zona d'equipaments del polígon industrial del Ponsic»

La instal·lació projectada serà situada a la zona d'equipaments del polígon industrial del Ponsic. La superfície útil serà de 1.132 m², i consta de dos nivells, amb molls de descàrrega per tal de facilitar que els particulars carreguin els contenidors, i s'hi preveu la construcció d'una nau.

Hi trobarem les següents àrees diferenciades:

- Espai obert per a la disposició dels contenidors i iglús de 75 m².

- Espai cobert per dipositar-hi objectes voluminosos de 45 m².

- Un mòdul-caseta tancada per a emmagatzematge de residus especials domèstics de 12.6m².

- Un mòdul-caseta de recepció i vàters de 12.6 m².

El preu total d'execució per contracte de la instal·lació és de 85.800 €, amb els costos d'urbanització inclosos. La Junta de Residus, empresa que depèn del Departament de Medi Ambient, subvencionarà l'actuació amb 59.875.15 €, que és el cost aproximat de la deixalleria en si mateixa. Aquesta subvenció va ser una promesa de l'Honorable Conseller del Departament, Sr. Ramon Espadaler, en la seva visita al nostre poble amb motiu de la inauguració de l'Estació Depuradora d'Aigües Residuals. També ens va prometre un ajut per a la clausura (redacció del projecte, execució i direcció d'obres) i revegetació bàsica (redacció del projecte, execució i direcció d'obres) amb sembra de l'abocador de runes i altres residus de la construcció que hi ha al final del carrer de Sant Joan, que ara s'ha concedit amb un import de 51.226.39 €. Aquesta actuació, en principi, anirà a càrrec de la mateixa Junta de Residus, de forma directa.

Josep Balasch i Tordera

Cultura

L'estiu ja ha passat...I a Avinyó hi oneja una estelada de grans dimensions, una estelada que ens identifica com a poble català. Els dies de vent tothom pot apreciar la magnitud de les quatre barres que orgulleix el poble de formar part de Catalunya. L'onze de setembre, el centre excursionista va fer el canvi de la senyera vella de la torre dels Soldats per una estelada nova. Una quarantena de persones, entre xics i grans, van ser a l'acte. Aquest mateix dia al matí l'Ajuntament va fer l'ofrena floral al monument dels caiguts.

A la tarda, el parc Maragall es va guarnir de festa, com cada any, per celebrar la diada. El

nombrós públic que hi va assistir va gaudir de les h a v a n e r e s cantades pel grup

X a t ó ,

acompanyades per un magnífic rom cremat i coca, que un any més ens van preparar els veïns del parc Maragall, als quals agraïm des de l'Ajuntament la seva col·laboració i participació abans, durant i després de la festa.

Uns dies abans de començar la Festa Major es donaven per finalitzades les obres de la plaça

Els membres de l'Ajuntament durant l'ofrena floral al monument dels caiguts

Major, i quedava tot a punt per a la seva inauguració, que va tenir lloc el dia 13 de setembre, a càrrec de Felip Puig. Aquest acte va servir per donar el tret de sortida a la Festa Major 2002. Arribada la nit, hi va haver ball i música country.

Dissabte, de bon matí, ja van començar les activitats, i van durar tot el dia: concursos de pesca i concursos de pintura ràpida i dibuix infantil, en el qual es va

notar un augment considerable de pintors locals, la qual cosa ens orgulleix. El primer premi local d'aquest concurs va correspondre a Ester Ció Casas; el segon, a Àngel Gutiérrez, i el tercer, a Carme Franquet Herms. També es va iniciar el Concurs de Fotografia de Cultura Tradicional Catalana, i en va resultar guanyador Josep M.

Capellas, amb la fotografia de «Faixa, trompeta i cigar». Enhorabona!

L'equip de futbol sala Avinyó també va participar en la Festa Major, i ho va fer disputant un triangular entre els equips del Navàs, Borredà i l'equip local. A més, també hi va haver mini-tennis babolat, concurs de serveis i partit d'exhibició entre jugadores infantils del CT Manresa, que va ser organitzat pel Tito i els seus col·laboradors del tennis, als quals també agraïm aquest esforç. Després del futbol hi havia previst l'enlairament d'un globus aerostàtic davant de les escoles, però per causes climatològiques adverses no es va poder dur a terme, i resta pendent per a una altra ocasió.

Donant caire de festa major no podien faltar les sardanes a la nova plaça. Seguidament, hi va haver un esplèndid concert a l'envelat amb l'orquestra Rosaleda i, com no,

l'esperat pregó de Festa Major, que enguany va anar a càrrec de Laura Roca i Muntalà, nedadora d'elit del centre d'alt rendiment de Sant Cugat del Vallès.

El Grup Espurna Teatral d'Avinyó va oferir dues representacions de l'obra Escudella Barrejada, i va ser tot un èxit, ja que més de 300 persones van fer cap al Centre Cívic per passar-hi una bona estona... Poc després començava el gran ball de Festa Major a l'envelat, que va anar a càrrec de l'orquestra Rosaleda.

Diumenge al matí, els gegants, nans i grallers d'Avinyó, juntament amb la colla castellera dels Minyons de Terrassa, van donar molt color i molta vida a la plaça. I a la tarda, amb la plaça plena de gom a gom, es van ballar sardanes amb l'orquestra Selvatana. A més, els més petits també van poder gaudir de jocs de cucanya, organitzats per la companyia Xip-xap. Paral·lelament, al camp municipal de futbol J. Herms es jugava el partit CF Avinyó - CF Lliçà d'Amunt.

Al vespre, la pirotècnica Igual ens va fer gaudir del castell de focs tan esperat pels avinyonencs i convidats de Festa Major i, per tancar el dia, gran ball a l'envelat a càrrec de l'orquestra Selvatana.

El típic cafè concert del centre cívic no pot faltar mai el dilluns de la

Actuació d'Ass Trio i Berto Romero al centre cívic

Festa Major; per això enguany es va tornar a repetir amb èxit. A l'envelat hi feien teatre, en el qual

va haver el ball de confeti, amb la Guagua, fins a arribar l'esperada calçotada de cada any.

va assistir un públic molt nombrós. L'espectacle d'humor i jazz d'»Ass Trio i Berto Romero», del grup d'en Santi Careta, va omplir el pati del centre cívic. Entrada la nit hi

Finalment, el dimarts es van tancar els actes de la Festa Major amb un espectacle de titelles per als més menuts. Els Troncs i el centre excursionista van organitzar la ja tradicional sortida conjunta a Montserrat. El dia hi va acompanyar, ja que el sol es va deixar veure tan aviat com es va fer de dia.

El nostre equip de futbol s'està veient les cares amb equips del grup de Primera Regional, tot defensant els colors amb orgull i entusiasme. Valorem els vostres resultats. Endavant!

Al centre cívic continuen fent diverses activitats. Ja s'han iniciat